

eninger, der har sluttet sig sammen i landøkonomiske Øjemed“.

Udvalget kan ogsaa slutte sig til den i Folketingsudvalgets Betænkning fremsatte Udtalelse om Ønskeligheden af, at der vedtages en Lov om Sagen, saaledes at Administrationen derved kan finde sig bemyndiget til at hæve de paabegyndte Retssager.

Endvidere er Udvalget enigt om, at Loven maa betragtes som en Lejlighedslov, der er paakrævet af et ganske særligt Forhold, og man har givet dette Udtryk ved et Ændringsforslag til Lovforslagets Titel, saaledes at Loven betegnes som midlertidig. Udvalget mener nemlig, at hele Auktionslovgivningen bør tages op til Revision; men en saadan Revision vil formentlig kræve betydelig Forberedelse i en Kommission. I denne Forbindelse skal Udvalget henlede Ministeriets Opmærksomhed paa, at der i en saadan Kommission maa være Repræsentanter for de forskellige Erhverv: det større og det mindre Landbrug, Haandværk og Industri, Storhandel og Detailhandel samt Fiskeri og Havebrug.

Der er derimod delte Meninger om Enkeltheder i Lovforslaget.

Et Mindretal stiller under Nr. 3 Ændringsforslag om, at der i Stedet for 3die Stykke af § 1 indsættes en Bestemmelse om, at en Forening, der vil holde Auktion, giver Stedets Politimester Underretning derom mindst 8 Dage forud. Dette Forslag vil efter Udvalgets Flertals Mening medføre en betydelig Forandring i de nuværende Forhold, idet Foreningerne herefter vilde kunne afholde Oprømningsauktioner, og det almindelige er jo, at saadanne Auktioner afholdes af Auktionsdirektøren, og at der betales en betydelig større Afgift til Staten, end der skal betales efter det foreliggende Forslag. Flertallet kan derfor ikke gaa med til dette Ændringsforslag. Derimod mener Flertallet, at § 1, sidste Stykke, maa forstaas saaledes, at naar flere Landbrugere har anmodet en af de nævnte Foreninger om at lade afholde en Auktion, og Foreningen er villig til at gøre det, saa kan Amtmanden godkende

det Sted, som Foreningen anviser, naar der ellers ikke er noget at indvende imod Stedet som Auktionsplads.

Et andet Mindretal foreslaar under Nr. 4, at Afgiften til Staten kun beregnes af Købesummen. I Modsætning hertil formener Flertallet, at Afgiften bør betales af den Sum, der skal kunne gøres Udpantning for. — Endvidere er der af et Mindretal stillet Forslag om, at Afgiften til Statskassen gøres afhængig af, om Foreningen forlanger Udpantningsret (Ændringsforslag Nr. 5). Flertallet mener imidlertid, at man bør blive ved Lovforslagets Bestemmelse om Afgiften til Statskassen, da Forslaget ikke alene sikrer Foreningerne Udpantningsret, men har et særligt Formaal, nemlig en Ordning af Spørgsmaalet om disse Foreningsauktioner.

Med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslaget og til de stillede Ændringsforslag skal i øvrigt bemærkes, at Udvalget forstaar § 2 saaledes, at en Forening kan have flere Inkassatorer, naar der blot er en for hver Auktion, at der af Justitsministeren under Nr. 6 er stillet Forslag om Sælgernes Ansvar, hvilket Forslag er tiltraadt af Udvalget undtagen Godskesen, og at Udvalget ved Ændringsforslag Nr. 7 foreslaar, at de nugældende Lovbestemmelser angaaende Salg af Avlsdyr, Salg af Fisk og Salg af indenlandske Haveprodukter og indenlandsk Frugt ikke berøres af Loven.

Det har i Udvalget været drøftet, hvorvidt man burde udvide Lovforslagets Omraade, saaledes at det kom til at omfatte ogsaa andre Erhverv. Men af det foranstaaende fremgaar, at der foreligger særlig Anledning til en Lov for Landbrugsforeningerne, og at Lovforslaget maa gennemføres ret snart, for at de paabegyndte Sager kan standses, medens der ikke i Øjeblikket foreligger nogen saadan særlig Situation for andre Erhverv. Skulde der imidlertid opstaa en lignende Situation for andre Erhverv, er det en Selvfølge, at denne maa tages under velvillig Overvejelse.